

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ישראל ההולך לתרפות, בין בהליכה בין בחזרה - אסור	והתניא:											♣	◇
כי תניא הריא בישראל מומר, דודאי אזיל.	רב אשי:											!	◇
עובד כוכבים ההולך ליריד, בין בהליכה בין בחזרה - מותר. ישראל ההולך ליריד, בהליכה - מותר, בחזרה - אסור.	ת"ר:											♣	◇
מאי שנא ישראל דבחזרה אסור? דאמרי: עבודת כוכבים זבין, דמי עבודת כוכבים איכא בהדיה, עובד כוכבים נמי נימא: עבודת כוכבים זבין, דמי עבודת כוכבים איכא בהדיה.												♣	◇
אלא עובד כוכבים אמרינן: גלימא זבין, חמרא זבין												!	◇
ישראל נמי נימא: אימור גלימא זבין, חמרא זבין												♣	◇
אי איתא דה"ל, הכא הוה מובין ליה.												!	◇
והבאין - מותרין.												♣	<
לא שנו אלא שאין קשורין זה בזה, אבל קשורין זה בזה - אסורין, אימא דעתו לחזור.	רבי שמעון בן לקיש:											♣	
נודות העובדי כוכבים וקנקניהם.												♣	<
נודות העובדי כוכבים, גרודים חדשים - מותרין, ישנים ומזופפין - אסורין. עובד כוכבים ריבון ועיבדן ונתן לתוכן יין, וישראל עומד על גביו - אינו חושש.	ת"ר:											♣	◇
וכי מאחר דעובד כוכבים נתן לתוכן יין, כי ישראל עומד על גביו מאי הוי?												♣	
ה"ק: עובד כוכבים ריבון ועיבדן וישראל נתן לתוכן יין, וישראל אחר עומד על גביו - ואינו חושש.	רב פפא:											♣	◇
ומאחר דישאל נתן לתוכן יין, ישראל אחר עומד על גביו למה לי?												♣	
דלמא אגב טירדיה מנסך ולא אדעתיה.												!	◇
לעולם כדקאמרת מעיקרא, והכא בעידנא דקא שדי ליה נעשה כוורק מים לטיט.	רב זביד:											♣	◇
ש"מ מדרב זביד: האי עובד כוכבים דשדא חמרא לבי מילחי דישאל - שרי.	רב פפי:											♣	◇
מי דמי? התם קאזיל לאיבד, הכא - לא קאזיל לאיבד.	מתקיף לה רב אשי:											♣	◇
בר עדי טייעא אנס הנהו זיקי מרב יצחק בר יוסף, רמא בהו חמרא ואהדרינהו ניהליה, אתא שאיל בי מדרשא	[רב יצחק בר יוסף]											○	◇
ממלאן מים שלשה ימים ומערן.	א"ל רבי ירמיה, כך הורה רבי אמי הלכה											♣	◇
צריך לערן מעת לעת.	ואמר רבא:											♣	◇
הני מילי דידן, אבל דידהו לא	סבור מינה:											♣	
אחד שלנו ואחד שלהם.	כי אתא רבין א"ר שמעון בן לקיש:											♣	◇
הני מילי נודות, אבל קנקנים לא	סבר רב אחא בריה דרבא למימר קמיה דרב אשי למימר:											♣	
לא שנו נודות ולא שנו קנקנים.	אמר ליה רב אשי:											♣	◇
קנקנים של עובדי כוכבים, חדשים גרודים - מותרין, ישנים ומזופפין - אסורין עובד כוכבים נתן לתוכן יין - ישראל נתן לתוכן מים, עובד כוכבים נתן לתוכן יין - ישראל נתן לתוכן ציר ומורייס, ואינו לכתחלה או דיעבד?	ת"ר:											♣	◇
לכתחלה או דיעבד?	איבעיא להו:											^	
הלוקח קנקנים מן העובדי כוכבים, חדשים - נתן לתוכן יין, ישנים - נתן לתוכן ציר ומורייס לכתחלה.	ת"ש, דתני רב זביד בר אושעיא:											♣	!
החזירן לכבשן האש ונתלבנו, מהו?	בעא מיניה ר' יהודה נשיאה מרבי אמי:											^	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ציר שורף, אור לא כ"ש.	א"ל: [רבי אמי]											!	◇
קנקנים של עובדי כוכבים שהחזירין לכבשן האש, כיון שנשרה זיפתן מהן - מותרין.	אתמר נמי: א"ר יוחנן, ואמרי לה אמר ר' אסי											■	◇
לא תימא עד דנתרן, אלא אפי' רפאי מירפא אע"ג דלא נתר.	רב אשי:											■	◇
קינסא - פליגי בה רב אחא ורבינא, חד אסר, וחד שרי.	[רב אחא ורבינא]											■	◇
והלכתא כמאן דאסר.												■	◇
מהו ליתן לתוכו שכר?	איבעיא להו:											^	◇
אסרי	רב נחמן ורב יהודה:											◆ !	◇
שרי.	רבא:											◆ !	◇
רבינא שרא ליה לרב חייה בריה דרב יצחק למירמא ביה שכרא, אול רמא ביה חמרא, ואפילו הכי לא חש לה למילתא, אמר: אקראי בעלמא הוא.	[רבינא]											■	◇
רב יצחק בר ביסנא] רב יצחק בר ביסנא הוא ליה הנהו מאני דפקוסנא, מלינהו מיא אנהינהו בשימשא, פקעו	[רב יצחק בר ביסנא]											○	
אסרתינהו עלך איסורא דלעולם, אימור דאמור רבנן - ממלינהו מיא, אנהוי בשימשא מי אמור.	א"ל רבי אבא:											■	
כלי נתר אין לו טהרה עולמית.	ר יוסנא א"ר אמי:											■	◇
מאי כלי נתר?												^	
כלי מחפורת של צריף.	ר יוסי בר אבין:											!	◇
דבי פרזק רופילא אנס הני כובי מפומבדיתא, רמא בהו חמרא, אהדרינהו ניהלייהו, אתו שיילוהו לרב יהודה												○	◇
דבר שאין מכניסו לקיום הוא, משכשכן במים והן מותרין.	אמר: [רב יהודה]											■	◇
הני חצבי שחימי דארמאי, כיון דלא בלעי טובא - משכשכן במים ומותרין.	רב עורא:											■	◇
הני פתוותא דבי מיכסי, כיון דלא בלעי טובא - משכשכן במים ומותרין.	רב פפי:											■	◇
כסי - רב אסי אסר	[רב אסי]											◆ ■	◇
ורב אשי שרי	[רב אשי]											◆ ■	◇
אי שתי בהו עובדי כוכבים פעם ראשון - כ"ע לא פליגי דאסור, כי פליגי - בפעם שני.												■	
פעם ראשון ושני - כ"ע לא פליגי דאסור, כי פליגי - בפעם ג'.	איכא דאמרי:											■	
והלכתא: פעם ראשון ושני - אסור, ג' - מותר.												■	◇
האי מאני דקוניא, חזירא ואוכמא - שרי, ירוקא - אסור, משום דמיצריף ואי אית בהו קרטופני - כולהו אסירי.	רב זביד:											■	◇
קוניא, בין אוכמא בין חזירא בין ירוקא - שרי.	דרש מרימר:											■	◇
מאי שנא מחמץ בפסח?												⚡	◇
הני מאני דקוניא, מהו לאשתמושי בהו בפסיחא? ירוקא לא תיבעי לך, דמצרפי ובלעי ואסירי, כי תיבעי לך - חזירי ואוכמי מאי? כי אית בהו קרטופני לא תיבעי לך, דודאי בלעי ואסירי, כי תיבעי לך - דשיעי מאי?	דבעו מיניה ממרימר:											^ ⚡	◇